

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten. (Udskrivningsloven) [af Grünbaum m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 138) findes i tillæg A. sp. 235, fremsættelsen i tidenden sp. 3485).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Anders Andersen):

Forslaget til lov om ændring af lov om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten, den såkaldte udskrivningslov, vedrører formueskatten for personer og dødsboer.

De almindelige regler om beregning af formueskatten har folketinget jo taget stilling til så sent som i februar måned i år. Den nu foreslåede ændring berører alene de særlige regler om lempelse af formueskatten for personer, hvis skattepligtige indkomst er særlig lav i forhold til formuen. Disse regler skal altså efter lovforslaget helt ophæves med virkning fra og med indkomståret 1975.

Formueskatten er jo i realiteten en ekstra årlig skat af formueindtægten. Da det i mange tilfælde vil være umuligt at udskille, hvor stor en del af skatteyderens indtægt der må betragtes som formueafkast, har man af rent praktiske grunde valgt at beregne formueskatten af den skattepligtige formue. Denne ordning har den ulempe, at en skatteyder kommer til at betale fuld formueskat, selv om hans formueafkast i det pågældende år har været meget beskedent eller måske ligefrem har været negativt. For at afbøde disse urimeligheder har vi i mange år haft en særregel om lempelse af den årlige formueskat for de skatteydere, hvis samlede skattepligtige indkomst er særlig lav i forhold til formuens størrelse. I sin nuværende form får denne særregel betydning, når den skattepligtige indkomst er mindre end 6 pct. af den skattepligtige formue. Når indkomsten ligger under denne grænse, nedsættes formueskattebeløbet med 5 pct. for hver 4 promille, den skattepligtige indkomst ligger under 6 pct.s grænse; dog kan formueskatten højst nedsættes med 80 pct. Det er altså denne regel, som forslagsstillerne nu ønsker ophævet.

Som ordfører for forslagsstillerne hævder

hr. Grünbaum, at afskaffelsen må ses som et led i bestræbelserne for at opnå en mere rimelig beskatning af de såkaldte nulindkomster. Hr. Grünbaum gør i denne forbindelse opmærksom på, at de såkaldte skattefrie millionærer ikke alene slipper for at betale indkomstskat, de kan også opnå at få deres formueskat nedsat med indtil 80 pct. af den formueskat, som de skulle have betalt, hvis deres skattepligtige indkomst ikke lå under 6 pct.s grænse. Dette betegner hr. Grünbaum som klart urimeligt og stridende imod almindelig retsbevidsthed. Det kan jeg ikke være enig i. Hvis en skatteyder et år virkelig ikke har haft nogen indtægt eller har haft underskud på sin virksomhed, så skal han ikke betale indkomstskat, og så kan det heller ikke være stridende imod retsbevidstheden, at den særlige skat af hans formueindtægt nedsættes, når han ingen formueindtægt har haft. Det må også gælde de skatteydere, der på papiret har en skattepligtig formue på 1 mill. kr. eller derover. Også blandt disse skatteydere kan det forekomme, at deres virksomhed i kortere eller længere tid går så dårligt, at de ligefrem må tage op af formuen for at kunne klare dagen og vejen. Det må efter min opfattelse principielt være rigtigt at lempe formueskatten, når indkomsten er ekstraordinært lav i forhold til formuen.

Derimod kan det måske overvejes, om en skattepligtig indkomst på under 6 pct. af formuen i alle tilfælde betyder, at den pågældende skatteyder også reelt har haft en lav indkomst, og det er i og for sig mit indtryk, at det navnlig er disse tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst kunstigt er nedbragt, som i virkeligheden har interesseret forslagsstillerne. Ved generelt at ophæve denne bestemmelse kommer man imidlertid til at ramme en mængde skatteydere på en helt uhensigtsmæssig og — håber jeg — utilsigtet måde.

Jeg kan altså ikke anbefale et forslag om, at der skal opkræves fuld formueskat også af de skatteydere, der virkelig har haft en relativt lav indtægt og et meget lavt formueafkast. Man kan udmærket have en formue på papiret, der overhovedet ikke giver noget afkast, en formue, der alene er placeret i fast ejendom og derfor ikke i sig selv betinger noget afkast. Når en sådan formue kombineres med, at en sådan virksomhed